

Een Tour du ALS: Team Martûs trapt ALS de wereld uit! - Didier Martens

Op 30 mei was het eindelijk zo ver. Na maanden van voorbereiding, inzamelingsacties en intensieve training, stond ik om 05.45 uur aan de start van de Tour du ALS.

Allemaal voor mijn pa Ronnie, bij wie vorig jaar de verschrikkelijke zenuwziekte ALS is geconstateerd. Na ongeveer 2 uur bereikte ik per fiets voor de eerste keer de top van de Mont Ventoux vanuit Bedoin. Een afdaling naar Malaucaine volgt en de tweede beklimming werd ingezet. Om ongeveer 11.00 uur bereik ik voor de tweede keer de top van de Mont Ventoux en daal vanuit daar af naar Sault.

Ondertussen staan Paul en Monique daar al in de startblokken. Zij hebben ongeveer vier maanden daarvoor besloten mijn vader. Fantastisch, betere

mij onvoorwaardelijk te steunen in mijn strijd voor teamgenoten had ik me niet kunnen wensen. Kanjers!

Voor Paul en Monique hardlopend aan hun loodzware beklimming gaan beginnen, treffen we elkaar als leden van Team Martûs onderaan de Mont Ventoux in Sault. Deelnemers, zowel fietsers als hardlopers, verzamelen zich daar om gezamenlijk hun strijd aan te gaan met ALS. Ook 15 patiënten zitten voor- of achterop hun tandems om te vechten tegen hun aandoening. Kippenvel. Voor hen is het al te laat, maar hopelijk wordt er voor patiënten die hen volgen ooit een medicijn gevonden.

'Zij gelooft in mij' van Hazes wordt gedraaid en we zoeken nog even steun bij elkaar. Tranen van verdriet, spanning en vechtlust zorgen ervoor dat we nog vastberadener zijn om die Mont Ventoux te lijf te gaan. Om 12.00 uur starten Paul en Monique en ik zelf wacht op de massastart voor de fietsers om 12.30 uur.

Op 'het plateau', ongeveer 6 kilometer onder de top, wachten onze grootste supporters op ons: Ronnie in zijn rolstoel met Lance op schoot. Dit geeft net dat laatste beetje energie dat we nog nodig hebben. Nog maar 6 kilometer... Door de regen en wind, met een gemiddeld stijgingspercentage van 10%... En dan eindelijk dat laatste bochtje... Wat een prestatie, wat een vreugde en euforie toen de top werd bereikt: WE DID IT!

Aan iedereen die de afgelopen maanden zijn of haar steun heeft laten blijken aan Team Martûs: zonder jullie was de Tour du ALS voor Didier, Paul en Monique nooit zo'n succes geworden! Bedankt!